

wą budżetową w poszczególnych podziałkach klasyfikacji budżetowej.

2. Przez plany finansowe jednostek i zakładów budżetowych rozumie się:

- 1) w zakresie jednostek budżetowych:
 - plany dochodów budżetowych,
 - plany wydatków budżetowych,
 - plany środków specjalnych,
 - plany gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad uproszczonych,
 - bilanse dochodów i wydatków gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego,

- 2) w zakresie zakładów budżetowych
 - plany dochodów i wydatków tych zakładów.

§ 2. 1. Plany finansowe, o których mowa w § 1 ust. 2 powinny być opracowane według wzorów formularzy ustalanych corocznie w zarządzeniu Ministra Finansów w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu centralnego (nota budżetowa).

2. Do planów finansowych powinny być dołączone objaśnienia, kalkulacje dochodów i uzasadnienia wydatków według poszczególnych pozycji (paragrafów).

3. Plany finansowe dochodów i wydatków zakładów budżetowych powinny być opracowane zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1957 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, zatwierdzania i wykonywania preliminarzy zakładów budżetowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 1, poz. 4).

§ 3. 1. Ministerstwa przedłożą Ministerstwu Finansów najpóźniej w ciągu 7 dni po uchwaleniu przez Sejm ustawy budżetowej plany finansowe środków specjalnych, gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad uproszczonych, bilanse dochodów i wydatków gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego oraz plany finansowe dochodów i wydatków zakładów budżetowych w dwu egzemplarzach.

2. Ministerstwa zwolnione są od obowiązku przedkładania Ministerstwu Finansów do zatwierdzenia zbiorczych planów finansowych dochodów i wydatków budżetowych.

3. Ministerstwo Finansów zatwierdzi plany finansowe w ciągu następujących 7 dni od ich otrzymania.

§ 4. Ministerstwa zatwierdzają plany finansowe podległych im jednostek w terminie miesięcznym od uchwalenia przez Sejm ustawy budżetowej na dany rok, na podstawie:

- a) kwot ustalonych w ustawie budżetowej w zakresie dochodów i wydatków (brutto) jednostek budżetowych,
- b) zatwierdzonych przez Ministerstwo Finansów planów finansowych (§ 3 ust. 1).

§ 5. Uważa się za zatwierdzone przez Ministerstwo Finansów te zbiorcze plany finansowe dochodów i wydatków zakładów budżetowych, przy których wstępnym zatwierdzeniu zachowane zostały warunki przewidziane w § 4 ust. 3 zarządzenia

Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1957 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, zatwierdzania i wykonywania preliminarzy zakładów budżetowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 1, poz. 4).

§ 6. Plany finansowe jednostek i zakładów budżetowych na rok 1959 zatwierdzone będą w następującym trybie i terminach:

1. Ministerstwa opracują plany finansowe, o których mowa w § 3 ust. 1, według wzorów formularzy określonych zarządzeniem Ministra Finansów nr 112 z dnia 21 lipca 1958 r. w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu centralnego oraz preliminarzy budżetu centralnego na 1959 r., a mianowicie:

- a) plany finansowe środków specjalnych opracowuje się według wzoru nr 3 zgodnie z ustaloną dla nich klasyfikacją dochodów i wydatków,
- b) plany finansowe gospodarstw pomocniczych, prowadzonych według zasad uproszczonych (z wyjątkiem gospodarstw określonych pod lit. c), d), e) i f) sporządza się według wzorów nr 4,
- c) plany finansowe pomocniczych gospodarstw rolnych i ogrodniczych prowadzonych według zasad uproszczonych (z wyjątkiem określonych pod lit. d) sporządza się według wzoru nr 4a,
- d) plany finansowe gospodarstw pomocniczych, o których mowa w § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1958 r. w sprawie zasad organizacji i systemu finansowego gospodarstw pomocniczych szkół rolniczych podległych Ministrowi Rolnictwa (Monitor Polski Nr 25, poz. 146) sporządza się według wzoru nr 3,
- e) plany finansowe gospodarstw pomocniczych typu F (Administracja budynków) sporządza się według wzoru nr 3,
- f) plany finansowe warsztatów szkolnych wyodrębnionych w gospodarstwie pomocniczym przy szkołach zawodowych podległych Ministrowi Oświaty sporządza się zgodnie z instrukcją Ministerstwa Oświaty,
- g) bilanse dochodów i wydatków gospodarstw pomocniczych prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego sporządza się według wzorów i zasad dotyczących bilansów dochodów i wydatków przedsiębiorstw tej samej branży.

2. Ministerstwa przedłożą Ministerstwu Finansów do zatwierdzenia plany finansowe na rok 1959 (ust. 1) do dnia 25 kwietnia 1959 r. Ministerstwo Finansów zatwierdzi je w terminie 7 dni.

§ 7. Zarządzenie niniejsze stosuje się odpowiednio do urzędów centralnych i innych jednostek posiadających odrębne części w budżecie centralnym.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

161

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 4 kwietnia 1959 r.

w sprawie branżowych warunków dostawy cukru.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) i § 1 ust. 2 uchwały nr 95 Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad współpracy między uspołecznionym handlem i przemysłem (Monitor Polski Nr 33, poz. 189) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się branżowe warunki dostawy cukru, obowiązujące w obrocie krajowym, zawarte w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: F. Pisula

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 4 kwietnia 1959 r. (poz. 161).

BRANŻOWE WARUNKI DOSTAWY CUKRU

I. Umowy dostawy.

§ 1. 1. Dostawy cukru dokonywane są na podstawie umów, zawieranych w ramach rocznych planów dostaw.

2. Umowy mogą być zawierane na okresy: roczny, kwartalne, miesięczne.

§ 2. 1. Umowy zawierane są pomiędzy dostawcami i odbiorcami. Przez dostawcę należy rozumieć cukrownię, w której imieniu przy zawieraniu umowy działa Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego. Przez odbiorcę należy rozumieć przedsiębiorstwo objęte planem dostaw.

2. Przedsiębiorstwa handlu uspołecznionego mogą zawierać umowy na ilości określone rocznym planem dostaw na zaopatrzenie rynku, ustalonym przez Ministerstwo Handlu Wewnętrzny i wydziały handlu prezydów rad narodowych.

§ 3. Przez zawarcie umowy dostawca zobowiązuje się dostarczyć odbiorcy określone w umowie towary, a odbiorca zobowiązuje się przyjąć te towary i zapłacić należność.

§ 4. 1. Umowy zawiera się w formie złożonego przez odbiorcę i przyjętego przez dostawcę zamówienia.

2. Niezgłoszenie zastrzeżeń przez dostawcę w terminie 7 dni od otrzymania zamówienia uważa się za jego przyjęcie.

3. Umowa może być zawarta również w formie aktu podpisanego przez obie strony.

§ 5. Zamówienie składa się do Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego na 22 dni przed rozpoczęciem okresu, na który przewidziana jest dostawa cukru objęta zamówieniem.

§ 6. Zamówienie złożone po terminie określonym w § 5 będzie przyjęte, z tym że terminy dostaw zostaną uzgodnione bezpośrednio pomiędzy dostawcą i odbiorcą.

II. Treść umowy.

§ 7. Umowa (zamówienie) powinna zawierać:

- 1) nazwę i adres dostawcy lub jednostki właściwej do przyjmowania zamówień,
- 2) nazwę i adres odbiorcy, ze wskazaniem nadzorującego ministerstwa bądź organizacji objętej planem zaopatrzenia rynku,
- 3) numer i datę zamówienia,
- 4) wskazanie podstawy zamówienia z podaniem numeru i daty,
- 5) ilość cukru według asortymentów podlegających dostawie,
- 6) terminy odbioru lub wysyłki, ze wskazaniem ilości cukru, które mają być dostarczone w poszczególnych terminach,
- 7) miejsce dostawy, nazwę stacji kolejowej, portu lub innego miejsca przeznaczenia, bocznicy itp., z zaznaczeniem, czy towar ma być odebrany ze składu dostawcy, czy wysłany do odbiorcy,
- 8) nazwę jednostki, którą należy zawiadomić o dokonaniu wysyłki bądź przygotowaniu towaru do wydania,
- 9) nazwę jednostki, której należy przesłać rachunek (fakturę),
- 10) nazwę i siedzibę banku płatnika i numer konta,
- 11) wskazanie jednostki, której należy przesłać kopię rachunku,
- 12) powołanie się na branżowe warunki dostaw cukru (nr i pozycja Monitora Polskiego).

III. Protokół rozbieżności.

§ 8. Jednostka, która otrzymała zamówienie, powinna niezwłocznie nie później jednak niż w ciągu 7 dni od daty otrzymania, zgłosić ewentualne zastrzeżenia w protokole rozbieżności.

§ 9. W razie niezgłoszenia w terminie (§ 8) zastrzeżeń w protokole rozbieżności uważa się, że zamówienie zostało przyjęte i umowa zawarta.

§ 10. 1. Strona, której zamówienie zostało zwrócone z zastrzeżeniami zawartymi w protokole, powinna nie później niż w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomić drugą stronę listem poleconym, z jakimi zastrzeżeniami się nie zgadza, a w jakiej części uznaje umowę za zawartą. W razie niewysłania zawiadomienia w powyższym terminie uznaje się, że umowa została zawarta na warunkach określonych w zamówieniu i w protokole rozbieżności.

2. Zawiadamiając drugą stronę o niez zaakceptowaniu jej zastrzeżenia strona może zwrócić się do swej jednostki nadrzędnej z wnioskiem o podjęcie kroków w celu uzgodnienia stanowiska.

IV. Jakość towaru.

§ 11. Cukier powinien odpowiadać obowiązującym polskim normom.

V. Dostawa towaru.

a) Sposób dostawy.

§ 12. Cukier może być odbierany ze składu dostawcy albo dostarczany do magazynów hurtowni lub zakładów produkcyjnych bądź w drodze tranzytu organizowanego do przedsiębiorstw handlu detalicznego i zakładów produkcyjnych.

b) Terminy dostaw.

§ 13. 1. Uważa się, że zobowiązanie wynikające z umowy dostawy zostało wykonane w terminie ustalonym w umowie:

- 1) jeżeli przedmiot dostawy miał być odebrany ze składu dostawcy — gdy dostawca w tym terminie miał towar przygotowany do odbioru,
- 2) jeżeli dostawa miała nastąpić przez wysyłkę — gdy towar został w terminie określonym w umowie oddany przez dostawcę do przewozu przedsiębiorstwu, do którego zakresu działania należy przewóz towarów.

2. Termin dostawy może być przyspieszony bądź opóźniony za porozumieniem odbiorcy i dostawcy, z uwzględnieniem ewentualnych dodatkowych kosztów.

3. Jeżeli dostawa została wykonana przed ustalonym w umowie terminem bez porozumienia z odbiorcą, odbiorca może żądać od dostawcy zwrotu kosztów poniesionych w związku z przedterminową dostawą.

c) Odbiór towaru ze składu.

§ 14. W terminie ustalonym umową bądź dodatkowymi porozumieniami stron odbiorca przyśle do składu dostawcy upoważnionego przedstawiciela w celu dokonania odbioru.

§ 15. W razie niezgłoszenia się przedstawiciela odbiorcy w ustalonym terminie dostawca wyznaczy termin dodatkowy z zastrzeżeniem, że w razie bezskutecznego upływu terminu dodatkowego odstąpi od umowy.

§ 16. Dostawca wyda towar przedstawicielowi odbiorcy dopiero po przedstawieniu przez niego upoważnienia, wylegitymowaniu się i podpisaniu pokwitowania.

§ 17. 1. Upoważnienie do odbioru powinno być sporządzone na blankiecie odbiorcy i podpisane przez osobę uprawnioną pod pieczętką odbiorcy.

2. W upoważnieniu należy podać ilość i rodzaj towaru oraz termin ważności upoważnienia.

3. Oryginał upoważnienia dostawca zatrzymuje i załącza do pokwitowania, wydanego przez osobę upoważnioną do odbioru.

4. Jeżeli osoba odbierająca legitymuje się upoważnieniem stałym, dostawca zanotuje na pokwitowaniu datę, numer upoważnienia oraz nazwisko i stanowisko osoby, która upoważnienie podpisała.

§ 18. Przy odbiorze towaru ze składu obowiązek załadowania ciąży na dostawcy.

§ 19. Wydawanie towaru ze składu dostawcy może się odbywać w godzinach 8—14, a w innych godzinach — za zgodą obu stron (tylko w dni robocze) w partiach nie mniejszych niż 2.500 kg.

d) Wysłka towaru.

§ 20. Wysyłki cukru kryształu białego dokonuje się wyłącznie w ładunkach pełnowagonowych, a rafinady — w ładunkach pełnowagonowych, pełnowagonowych kombinowanych (kryształ + rafinada, ewentualnie puder) lub drobnicą od 5 ton. Cukier puder — drobnicą od 5 ton lub w ładunkach pełnowagonowych kombinowanych (puder + kryształ biały + ewentualnie rafinada). Dostawy cukru są dokonywane na warunkach „franko stacja odbiorcza”.

§ 21. Na żądanie odbiorcy wysyłka może nastąpić w ładunkach mniejszych, z tym że obciąża go wynikająca z tego tytułu różnica kosztów.

§ 22. 1. Załadowanie towaru do wagonu odbywa się w obecności komisji w składzie:

- 1) przedstawiciel dyrekcji cukrowni,
 - 2) przedstawiciel czynnika społecznego,
 - 3) magazynier cukrowni,
 - 4) przedstawiciel kolei, wezwany przez dostawcę.
2. Komisja po załadowaniu sporządza „protokół załadunku”, w którym stwierdza:

- 1) przydatność wagonu do przewozu cukru, ustaloną przed załadunkiem,
- 2) rodzaj i ilość załadowanego towaru,
- 3) sposób zabezpieczenia wagonu,
- 4) sposób załadunku,
- 5) ilość założonych plomb.

§ 23. Dostawca podaje w liście przewozowym ilość załadowanych worków (kartonów), wymieniając ilość poszczególnych gatunków cukru z zaznaczeniem czy jest to cukier konsumpcyjny czy przemysłowy, ilość założonych na stacji załadowania plomb własnych i kolei, oraz zażąda przeważenia ładunku i przeliczenia sztuk opakowań na stacji załadowania.

§ 24. O dokonaniu wysyłki dostawca wyśle najpóźniej następnego dnia do odbiorcy zawiadomienie pisemne. W zawiadomieniu należy podać numer zamówienia (zlecenia), adres, pod jakim towar wysłano, numer wagonu, numer listu przewozowego oraz dane co do ilości i opakowania towaru.

§ 25. Z chwilą nadania towaru do przewozu niebezpieczeństwo przypadkowej utraty lub uszkodzenia towaru przechodzi na odbiorcę.

§ 26. Dostawca ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikłą w czasie transportu, jeżeli powstała z jego winy, a w szczególności na skutek niewłaściwego opakowania lub załadowania.

VI. Opakowanie.

§ 27. Cukier dostarczany jest w opakowaniu podstawowym (fabrycznym) o wadze netto do 50 kg zgodnie z obowiązującą polską normą lub w innym opakowaniu i pojemności w wypadkach gospodarczo uzasadnionych za zgodą właściwych władz.

§ 28. Cukier dostarczany jest w opakowaniu sprzedawczym.

VII. Ubezpieczenie

§ 29. Obowiązek ubezpieczenia towaru w czasie transportu i pokrycia związanych z tym kosztów oraz dochodzenie wynagrodzenia rzeczywistej szkody ciąży na odbiorcy, na którego ryzyko towar został wysłany.

VIII. Wady towaru i zabezpieczenie dowodów istnienia wad i braków ilościowych.

§ 30. Dostawca jest odpowiedzialny wobec odbiorcy za wady towaru. Towar uważa się za wadliwy, jeżeli nie odpowiada polskim normom.

§ 31. Odbiorca, który stwierdził wady w nieobecności dostawcy, obowiązany jest zawiadomić dostawcę niezwłocznie telegraficznie lub telefonicznie o ujawnieniu wad.

§ 32. Dostawca, który zamierza dokonać oględzin zakwestionowanego przedmiotu dostawy, powinien zawiadomić o tym odbiorcę telegraficznie lub telefonicznie najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu zawiadomienia i podać termin przybycia delegata. Termin ten nie powinien być dłuższy niż trzy dni.

§ 33. W razie stwierdzenia wady jakościowej lub braku ilościowego należy niezwłocznie sporządzić protokół przy udziale przedstawicieli dostawcy. Jeżeli przedstawiciel dostawcy jest nieobecny, protokół sporządza się przy udziale przedstawiciela czynnika społecznego.

§ 34. 1. Odbiorca, który przy odbiorze przesłanego mu przez dostawcę przedmiotu dostawy stwierdził, że w czasie transportu nastąpił ubytek lub uszkodzenie tego przedmiotu, obowiązany jest pod rygorem utraty roszczeń do dostawcy z tytułu określonego w § 26 przed odbiorem zażądać od przewoźnika sporządzenia protokołu, zgodnie z obowiązującymi przepisami o przewozie przesyłek, oraz dokonać wszelkich innych czynności, niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności przewoźnika i zachowania prawa dochodzenia wynagrodzenia rzeczywistej szkody.

2. Dochodzenie roszczeń w stosunku do przewoźnika z tytułu zaginięcia, ubytku lub uszkodzenia przedmiotu w czasie transportu należy do odbiorcy, któremu dostawca powinien oddać do dyspozycji dokumenty niezbędne do dochodzenia wynagrodzenia i rzeczywistej szkody, a gdy zachodzi tego potrzeba — udzielić mu w tym celu pełnomocnictwa.

§ 35. Protokół, o którym mowa w § 34, powinien zawierać:

- 1) datę i miejsce sporządzenia protokołu,
- 2) imiona, nazwiska i stanowiska osób obecnych,
- 3) nazwę dostawcy oraz nazwę i adres producenta,
- 4) datę nadania przesyłki do przewozu na stacji nadania, datę nadejścia przesyłki na stację przeznaczenia lub datę przyjęcia na skład odbiorcy, jeżeli odbiór został dokonany w składzie odbiorcy,
- 5) numer wagonu i listu przewozowego oraz ewentualnie faktury dostawcy,
- 6) wzmiankę o stanie wagonu i plomby,
- 7) sposób sprawdzenia wagi (ilość),
- 8) ilość i asortyment przedmiotów dostawy według dokumentów przewozowych lub faktury dostawcy i ilość rzeczywiście otrzymaną oraz ilość brakującą lub uszkodzoną,
- 9) opis stanu opakowania i sposobu zapakowania, stopnia zapelnienia opakowania, jeżeli przedmiot dostawy został dostarczony w opakowaniu,
- 10) dokładny opis stwierdzonego stanu faktycznego, a w szczególności rodzaju wad jakościowych, braków ilościowych lub uszkodzeń, z ewentualnym podaniem przyczyn ich powstania,

- 11) treść zarzutów zgłoszonych przez przedstawiciela odbiorcy i ewentualnych wyjaśnień udzielanych przez przedstawiciela dostawcy; jeżeli przedstawiciel dostawcy nie jest obecny, mimo że był zawiadomiony — należy o tym zamieścić odpowiednią wzmiankę w protokole,
- 12) opis pobranych próbek, ze wskazaniem sposobu ich pobrania i zabezpieczenia, jeżeli próbki zostały pobrane,
- 13) podpisy osób wymienionych w pkt 2.

§ 36. Sporządzenie protokołu odrębnego w sposób określony w § 35 jest zbędne w razie sporządzenia protokołu wymaganego w przepisach o ubezpieczeniach albo jeżeli wada została stwierdzona w protokole organu inspekcji państwowej lub kolejowym.

§ 37. 1. Gdy odbiorca twierdzi, że przedmiot dostawy posiada wady jakościowe, a dostawca temu przeczy, odbiorca zwraca się do właściwego rzeczoznawcy do spraw jakości towarów o wydanie orzeczenia o jakości towaru.

2. Jeżeli odbiorca lub dostawca nie zgadza się z orzeczeniem wydanym przez rzeczoznawcę, może wystąpić do branżowej komisji rzeczoznawców do spraw jakości towarów o uchylenie tego orzeczenia i wydanie orzeczenia o jakości dostarczonego towaru.

3. Do czasu powołania branżowej komisji rzeczoznawców do spraw jakości towarów, jak również rzeczoznawców do spraw jakości towarów odpowiedniej branży, strony mogą zwracać się z wnioskiem o przeprowadzenie ekspertyzy do organu administracji państwowej, który zgodnie z obowiązującymi przepisami właściwy jest do przeprowadzania ekspertyz, a w razie dalszego sporu — do Instytutu Przemysłu Cukrowniczego.

4. Jeżeli zarzuty odbiorcy okażą się uzasadnione, koszty związane z ekspertyzą ponosi dostawca.

IX. Rękojnia za wady jakościowe i braki ilościowe.

§ 38. 1. Jeżeli przedmiot dostawy ma wady jakościowe lub braki ilościowe, odbiorca może:

- 1) udzielić dostawcy dodatkowego terminu na uzupełnienie braków ilościowych,
 - 2) zażądać bezzwłocznego dostarczenia zamiast towaru wadliwego towaru odpowiadającego obowiązującym normom.
2. W przypadkach określonych w ust. 1 dostawę uważa się za wykonaną dopiero po uzupełnieniu braków lub dostarczeniu towarów właściwej jakości.

3. Wykonanie tych czynności nie zwalnia dostawcy od obowiązku zapłaty kary za zwłokę lub wynagrodzenia rzeczywistych szkód poniesionych przez odbiorcę w związku z otrzymaniem towaru nieodpowiedniej jakości.

X. Utrata roszczeń z tytułu rękojmi za wady i braki ilościowe.

§ 39. 1. Odbiorca traci prawo do roszczenia z tytułu wad jakościowych lub braków ilościowych, jeżeli o stwierdzeniu wad lub braków nie zawiadomił dostawcy niezwłocznie po ich ujawnieniu, a w każdym razie nie później niż w ciągu 14 dni od dnia, w którym przedmiot odebrał, i nie wysłał w tym terminie protokołu, o którym mowa w § 33.

2. W razie gdy wady lub braki ilościowe były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wady ukryte), termin przewidziany w ust. 1 liczy się od dnia ich ujawnienia.

3. Termin do zgłoszenia reklamacji z tytułu wad lub braków ilościowych artykułów dostarczanych w nienaruszonym opakowaniu fabrycznym biegnie od dnia, w którym opakowanie zostało otwarte.

XI. Cena i sposób zapłaty.

§ 40. 1. Ceny, liczone są w wysokości obowiązującej w dniu dostawy.

2. Dostawy cukru następują na warunkach franko stacja przeznaczenia. Koszty związane z załadowaniem i przewozem ładunków do stacji kolejowej lub portu rzeczno wskazanego przez odbiorcę ponosi dostawca.

3. Na żądanie odbiorcy wysyłka może nastąpić przesyłką ekspresową, z tym że różnicę kosztów przewozu z tego tytułu pokrywa odbiorca.

4. Przy odbiorze cukru z magazynu cukrowni transportem własnym odbiorcy przysługuje zwrot kosztów związanych z wysyłką (załadowaniem i transportem) w zryczałtowanej wysokości, a w braku takich przepisów — w wysokości rzeczywiście poniesionych kosztów, chyba że strony umówiły się inaczej co do pokrycia tych kosztów.

§ 41. 1. W razie gdy:

- 1) miejsce załadowania i odbioru znajduje się w granicach tej samej miejscowości lub
 - 2) przepisy kolejowe wyłączają transport kolejowy,
- dostawca bez względu na to, jakiego środka transportowego użył, nie może domagać się dopłaty za transport przedmiotu dostawy do miejsca wskazanego w umowie.

2. Jeżeli odbiorca odebrał przedmiot dostawy własnym środkiem transportu ze składu dostawcy w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1, odbiorcy przysługuje zwrot kosztów w wysokości określonej w § 40 ust. 4.

§ 42. Zapłata następuje zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami finansowymi.

XII. Zmiana, odstąpienie od umowy i jej rozwiązanie.

§ 43. 1. Gdy jedna ze stron nie wykonuje swoich zobowiązań, druga strona może wyznaczyć dodatkowy termin do wykonania zobowiązania, z zastrzeżeniem, że w razie bezskutecznego upływu terminu dodatkowego od umowy odstąpi. Odstąpienie nie wymaga wówczas ponownego oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

2. Odbiorca może odstąpić od umowy bez udzielenia terminu dodatkowego, jeżeli wykonanie dostawy po terminie ustalonym w umowie byłoby dla niego bezprzedmiotowe.

§ 44. Odstąpienie od umowy może nastąpić również na skutek zarządzenia władzy nadrzędnej jednej ze stron wydanego w porozumieniu z władzą nadrzędną drugiej strony.

§ 45. Zmian ilościowych, asortymentowych i adresów docelowych nabywca może dokonywać jedynie za pośrednictwem Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego. Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego może dokonać zmiany dostawcy (cukrowni), z tym jednak że jednocześnie wskaże innego dostawcę, który dokona dostawy zastępczej.

§ 46. 1. W razie dostawy cukru konsumpcyjnego nie odpowiadającego obowiązującym normom odbiorca stawia cukier do dyspozycji dostawcy i wzywa dostawcę do przeklasyfikowania go na cukier przemysłowy.

2. Jeżeli dostarczony cukier nie odpowiada również obowiązującym normom dla cukru przemysłowego, odbiorca stawia towar do dyspozycji dostawcy.

3. Cukier konsumpcyjny przeklasyfikowany na przemysłowy odbiorca powinien w sposób trwały oznaczyć na opakowaniu literą „P” na koszt dostawcy. Zdyskwalifikowany cukier przemysłowy odbiorca powinien w sposób trwały oznaczyć na opakowaniu literami „Zd”.

4. Przeklasyfikowanie bądź zadysonowanie zdyskwalifikowanym towarem powinno nastąpić nie później niż w ciągu 14 dni od dnia zawiadomienia dostawcy.

5. Przeklasyfikowanie bądź postawienie towaru do dyspozycji z powodu wad dostarczonego towaru nie zwalnia dostawcy od obowiązku dostarczenia towaru właściwej jakości.

§ 47. 1. W razie niedotrzymania przez dostawcę terminu przewidzianego w § 46 ust. 4 odbiorca odda przedmiot dostawy na przechowanie lub sam przechowa na rachunek dostawcy.

2. Zakwestionowany towar odbiorca obowiązany jest ubezpieczyć.

3. W razie uznania reklamacji koszty ubezpieczenia ponosi dostawca.

XIII. Wynagrodzenie szkód rzeczywistych i kary.

§ 48. 1. Strona, która nie wykonała zobowiązania lub wykonała je nienależycie, zobowiązana jest do zapłaty kar przewidzianych w paragrafach następnych lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody, jeżeli rzeczywista szkoda jest wyższa od kary. Od obowiązku zapłaty kary można się zwolnić przez wykazanie, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania nastąpiło z powodu wypadku losowego.

2. Kary płaci się bez względu na wysokość szkody i nawet wtedy, gdy nie można wykazać szkody majątkowej.

3. Kary nie płaci się, jeżeli zobowiązanie nie zostało wykonane na skutek zarządzenia organu nadrzędnego jednej ze stron wydanego w porozumieniu z drugą stroną lub jej organem nadrzędnym lub jeżeli organ nadrzędny dostawcy zlecił wykonanie zobowiązania innemu dostawcy.

4. W razie niewysłania w terminie zawiadomienia dostawca zapłaci karę zł 50 za każdy dzień opóźnienia, jeżeli zwłoka nie przekracza 4 dni, a 100 zł za każdy następny dzień opóźnienia. Łączna suma kar za zwłokę nie może być wyższa niż 1.000 zł.

§ 49. 1. Dostawca obowiązany jest zapłacić odbiorcy karę w wysokości:

- 1) 1% wartości dostawy w przypadkach, gdy odbiorca odstąpił od umowy z winy dostawcy,
- 2) 0,5% wartości przyjętych przez odbiorcę artykułów nie zamówionych lub dostarczonych w innych asortymentach albo gatunkach niż zamówione,

- 3) 1% wartości dostarczonego towaru nie odpowiadającego obowiązującym normom,
- 4) 0,1% wartości towaru dostarczonego w nieodpowiednim opakowaniu,
- 5) 0,1% wartości przedmiotu dostawy postawionego przez odbiorcę do dyspozycji dostawcy — za każdy dzień zwłoki w zadysponowaniu towarem,
- 6) 0,1% wartości towaru dostarczonego z opóźnieniem, za każdy dzień zwłoki,
- 7) 0,1% za każdy dzień opóźnienia zwrotu sum nienależnie zainkasowanych.

2. Odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy karę w wysokości:

- 1) 1% wartości przedmiotu dostawy w razie odstąpienia od umowy przez dostawcę z winy odbiorcy,
- 2) 0,5% wartości przedmiotu dostawy użytego przez odbiorcę pomimo odmowy zapłaty, a to niezależnie od obowiązku zapłaty za zwłokę,
- 3) 0,1% wartości przedmiotu dostawy za każdy dzień zwłoki w razie opóźnienia odbioru przedmiotu dostawy w przypadkach, gdy odbiór nastąpić miał ze składu dostawcy albo gdy opóźnienie wysyłki nastąpiło z winy odbiorcy.

§ 50. W razie odstąpienia przez jedną ze stron od umowy kary za zwłokę należą się niezależnie od kar lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.

§ 51. Dostawca lub odbiorca nie mają obowiązku dochodzenia kar i wynagrodzenia rzeczywistych szkód, jeżeli ich wysokość z tytułu dostawy nie przekracza zł 100. W innych przypadkach zaniechanie dochodzenia kary lub wynagrodzenia rzeczywistej szkody w całości lub w części dopuszczalne jest tylko na podstawie umotywowanej i wydanej na piśmie decyzji organu nadrzędnego.

162

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 kwietnia 1959 r.

w sprawie dodatków specjalnych dla pracowników średnich szkół medycznych.

Na podstawie § 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. z 1954 r. Nr 26, poz. 103 i Nr 31, poz. 127, z 1955 r. Nr 42, poz. 256, z 1956 r. Nr 37, poz. 168 i z 1958 r. Nr 52, poz. 249) i § 7 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników administracyjnych i obsługowych zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych (Dz. U. Nr 52, poz. 251) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 20% uposażenia zasadniczego:

- 1) pracownikom szkół pielęgniarstwa psychiatrycznego;
- 2) nauczycielom przedmiotów zawodowych i nauczycielom zawodu w szkołach dla instruktorów higieny, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w zakładach służby sanitarno-epidemiologicznej;
- 3) pracownikom szkół laborantów medycznych i szkół fizykoterapii zatrudnionym:
 - a) w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych i serologicznych, jeżeli swe podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania,

b) w pomieszczeniach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni rądo lub innych ciał promieniotwórczych;

4) pracownikom liceów farmaceutycznych zatrudnionym w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) chemiczno-analitycznych, galenowych i chemiczno-farmaceutycznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których prowadzone są badania.

2. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 15% uposażenia zasadniczego:

- 1) pracownikom szkół laborantów medycznych i szkół fizykoterapii zatrudnionym:
 - a) w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) rentgenologicznych, jeżeli swe podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których znajdują się aparaty Roentgena oraz podczas czynności tych aparatów,
 - b) w pracowniach (zakładach, laboratoriach, gabinetach) fizykoterapeutycznych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy obsługa aparatów fizykoterapeutycznych;